

מסכת טהרות

פרק ג

א. הרטב והגרסים והחלב, בזמן שהן משקה טופח, הרי אלו תחלה. קרשו, הרי אלו שניים. חזרו ונמחו, כביצה מכון, טהור. יותר מכביצה, טמא, שפיון שיצאה טפה הראשונה, נטמאת בכביצה:

ב. רבי מאיר אומר, השמן תחלה לעולם. וחכמים אומרים, אף הדבש. רבי שמעון שזורי אומר, אף היין. וגוש של זיתים שנפל לתנור והסק, כביצה מכון, טהור. יותר מכביצה, טמא, שפיון שיצאת טפה הראשונה, נטמאת בכביצה. אם היו פרוזין, אפלו הן סאה, טהור:

ג. טמא מת שסחט זיתים וענבים, כביצה מכון, טהור, ובלבד שלא יגע במקום המשקה. יותר מכביצה, טמא, שפיון שיצאה טפה הראשונה, נטמאת בכביצה. אם היה זב או זבה, אפלו גרגר יחיד,

טָמֵא, שְׁכִינּוֹ שִׁינְאַה טָפָה הָרְאוּשׁוֹנָה, נְטִמָּאת בְּמִשְׁא. זָב שֶׁחֵלֵב אֶת
הָעֵז, הֶחֱלֵב טָמֵא, שְׁכִינּוֹ שִׁינְאַה טָפָה הָרְאוּשׁוֹנָה, נְטִמָּאת בְּמִשְׁא:

ד. כְּבִיצָה אֶכְלִין שֶׁהֵנִיחַן בַּחֲמָה וְנִתְמַעֵטוּ, וְכֵן כְּזִית מִן הַמֶּת,
וְכִזִּית מִן הַנִּבְלָה, וְכַעֲדָשָׁה מִן הַשָּׂרֵץ, כְּזִית פָּגוּל, כְּזִית נוֹתֵר, כְּזִית
חֵלֵב, הָרִי אֵלּוּ טְהוֹרִים, וְאֵין חֵיבִין עֲלֵיהֶן מִשּׁוּם פָּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא.
הֵנִיחַן בְּגִשְׁמִים וְנִתְפָּחוּ, טָמֵאִין, וְחֵיבִין עֲלֵיהֶם מִשּׁוּם פָּגוּל, נוֹתֵר
וְטָמֵא:

ה. כָּל הַטְּמָאוֹת, כְּשַׁעַת מְצִיאָתָן. אִם טְמָאוֹת, טְמָאוֹת. וְאִם
טְהוֹרוֹת, טְהוֹרוֹת. אִם מְכַסּוֹת, מְכַסּוֹת. אִם מְגִלוֹת, מְגִלוֹת. מִחַט
שֶׁנִּמְצְאוּ מִלֵּאָה חֲלָדָה אוֹ שְׁבוּרָה, טְהוֹרָה, שְׁכָל הַטְּמָאוֹת, כְּשַׁעַת
מְצִיאָתָן:

ו. חֵרֶשׁ שׁוֹטֵה וְקָטָן שֶׁנִּמְצְאוּ בְּמִבּוֹי שִׁישׁ בּוֹ טְמָאָה, הָרִי אֵלּוּ
בְּחֻזְקַת טְהוֹרָה. וְכָל הַפְּקִיחַ, בְּחֻזְקַת טְמָאָה. וְכָל שְׂאִין בּוֹ דַּעַת
לְהַשְׁאֵל, סִפְקוֹ טְהוֹר:

ז. תִּינוּק שֶׁנִּמְצָא בְּצֵד בֵּית הַקְּבָרוֹת וְהַשּׁוֹשְׁנִים בִּידוֹ, וְאֵין
הַשּׁוֹשְׁנִים אֵלָּא בְּמָקוֹם הַטְּמָאָה, טְהוֹר, שְׂאֵנִי אוֹמֵר, אַחֵר לְקָטָן וְנִתְּן
לוֹ. וְכֵן חֲמוֹר בֵּין הַקְּבָרוֹת, כִּלְיוֹ טְהוֹרִין:

ח. תינוק שנמצא בצד העסה והבצק בידו, רבי מאיר מטהר.
וחכמים מטמאים, שדרך התינוק לטפח. בצק שיש בו נקירת
תרנגולים, ומשקין טמאין בתוך הבית, אם יש בין משקין לכפרות
כדי שישגבו את פיהם בארץ, הרי אלו טהורין. ובפרה ובכלב, כדי
שילחכו את לשונם. ושאר כל הבהמה, כדי שיתנגב. רבי אליעזר
בן יעקב מטהר בכלב, שהוא פקח, שאין דרכו להניח את המזון
ולילך למים: